

**NACIONALNI I MANJINSKI PROGRAM 58. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI:
 "KOTLOVINA" T. RADICA, "7SEX7" I. SKORIC I "NEPRIJATELJ" D. ZECEVICA**

Tko priča zlo ne misli

Melita Jurišić (Mimi) i Suzana Nikolić (Seka) začin u "Kotlovini" Tomislava Radića

Sve što bih više rekao o ovome u "Kotlovini" bilo bi umanjenje utiska, a presnažno je ushićenje i presmjela usporedba da će se od danas sve zvati "Tko priča zlo ne misli". Pokojni snimatelj Vedran Šamanović stvarno je na najbolji način otisao u legendu, a Radić si je ovim produhovljenim scenarijem i režijom pripisao još jedan dugotrajni rekord, za koji mora zahvaliti i montažerki Maji Filjak Bilandžija. Jedno je sigurno, žiri će od ove siline dobre glume zaboljeti glava

Piše Mate ĆURIĆ

Misljam da vam je već iz naslova jasno na što ciljam i da smo konačno nakon četiri desetljeća vladavine najgledanijeg i najpopularnijeg hrvatskog filma "Tko pjeva zlo ne misli" Kreše Golika dobili nasljednika koji je podigao ljestvicu još više - "Kotlovinu" Tomislava Radića. Poslije ove smjeli tvrdnje i prognoze što još reći da se ne umanji značaj konstatacije? Možda dilema slovenske kolegice koja se pita kako kotlovinu prevesti na slovenski, a objašnjavaju joj kolege da je to originalno hrvatsko i da naprosto nema nešto slično kod drugih susjeda, a i šire.

Kada se Radić ukazao u Areni filmom "Što je lva snimila...?", te 2005. napisao sam za cijelokupan dojam, a posebno za glumu, pa ovo je "ludilo, brale", a danas je za "Kotlovinu" preveliko to ponoviti. Pa, neka bude ludilo na kvadrat, brale! Kakav vatromet glume na čelu s vanzemaljskom Melitom Jurišić i njenim satelitima Mirelom Brekalo Popović, Suzanom Nikolić, Nadom Subotić, Brunom Bebić Tudor, Anjom Šovagović Despot, Mirelom Videk, Iskrom Jirsak, a čvrsto na zemlji brilljantan okidač za smijeh Boris Buzančić, kao Dida, majstor od kotlovine Draško Zidar, koji je ulogu "spekao" u Kapecovom hororu, Goran Navojec nikada ovako opušten i velik, Filip Krizan i, na kraju, uz ostale ne manje važne, Igor Kovač, koji će ostati zapamćen da je u hrvatski igrani film ušao kao Šofer, i to

onaj koji se već u prvom kadru "Caće" ljubi, a u drugom "Kotlovine" ševi.

Kotlovina je jelo od više vrsta mesa koje se istovremeno na kotlu krčka u masti i vodi, s kojom kapi vina (možda i malo paprike, dodao bi Dida), a svi se okusi sjedine u jedinstven i neponovljiv okus u krugu obitelji i prijatelja. Jednostavno! Film je to isto. Više različitih likova, karaktera, glumaca, raspoloženja, oscilacija, a svi u jedan glas govore i razgovaraju, svađaju se i podržavaju - i čuju - te tako stvaraju jedinstveno zajedništvo koje se krčka na laganoj vatri koju su potpalili Mima (Melita Jurišić) i Jakov (Igor Kovač), koji su se usput do vikendice i kotlovine poseksali, dok su ih nestripljivo čekali Mimina sestra Ana (Mirela Brekalo Popović) i njen muž Mirko (Draško Zidar). Problem je u tome što Ana bez djece Jakova drži kao da joj je sin, a Mima je sestra koja se nakon trideset pet godina vratila iz Australije, nakon što joj je umro duplo od nje stariji muž, a Jakov je opet duplo mlađi od Mime...

Sve što bih više rekao o ovome bilo bi umanjenje utiska, a presnažno je ushićenje i presmjela usporedba da će

se od danas sve zvati "Tko priča zlo ne misli". Pokojni snimatelj Vedran Šamanović stvarno je na najbolji način otisao u legendu, a Radić si je ovim produhovljenim scenarijem i režijom pripisao još jedan dugotrajni rekord, za koji mora zahvaliti i montažerki Maji Filjak Bilandžija. Jedno je sigurno, žiri će od ove siline dobre glume zaboljeti glava, a ona ideja o Zlatnoj Areni za Ivdane likove sada se premješta u "Kotlovinu".

Irena Škoric stvara i prikazuje parove kao podbuhle spodobe koji vide samo u se, na se i poda se.

Doduše, s ovakvim izborom ekipa, sve majstori zanata i alata, sedam priča u jednom kadru, dali su ukusnu medimursku gibanicu. To vam je kolač od maka, sira, jabuka i još ponečega, baš kao kotlovina, samo što je slatko i podatno. Još da je Irena skinula gaće svojim junacima, bio bi to seks bez granica, ovačko će ipak ostati seks u gačama pa razmaknuli vi što hoćete da biste vidjeli onu stvar, naletjet će na gaće. Radić ih je skinuo Mimi, a? Prije je bilo obrnuto, ali i balkanski na eks. Mislim da bi ovaj najjeftiniji filmski proizvod koji je ikad stigao u Arenu trebao s time biti zadovolj(e)an. Više od toga, nisam siguran.

"Neprijatelj" je manjinska koprodukcija Srbije, Hrvatske, BiH i Mađarske u režiji Dejana Zečevića, ali je važnije istaknuti da je snažan scenarij o Mefistu, Sotoni, Šejtanu, Đavlu, Demonu napisao Đorđe Milosavljević, a kada tog Zloduha pustite iz boce, ili ga oslobođite iz zatvora, budite sigurni da će biti bela. Glumci na čelu s Aleksandrom Stojkovićem, Vukom Kostićem i Slavkom Štimcem nalaze se na nekoj bosanskoj viljeti koja asocira na Tanovićevu "Ničiju zemlju", čak s podosta sličnih motiva i likova, ali je ovdje ipak riječ o ničijoj slobodi. Demon je sve razorio, čim je ušao u dušu Čovjeka. Je li jedini izlaz ponovo ga zazidati pa čekati kad će ga opet netko oslobođiti, ili ga ubiti i s njim zauvijek nestati?

Dobra i velika pitanja, ali čini mi se da je film trebao biti snimljen još 1999., kada je scenarij i nastao. Možda bi bilo više koristi za ljude, a manje bi Zla bilo na slobodi. Eto, Srbi ipak poručuju da su svog Šejtana zazidali - do daljnje.

Jelena Perčin i Sara Stanić u "7sex7" Irene Škoric